

Two שלוחים that bring a גט, etc. בי תרי דמייתו גיטא כולי -

OVERVIEW

The גמרא concludes that לאחר שלמדו there is a requirement to say בפ"נ (according to רבה) on account of דבר לקלוקלו (מילתא). However by a מילתא such as גיטא דלא שכיחא then בפ"נ is not required.

לפי זה ליכא בינייהו לאחר שלמדו דאתיה בי תרי -

According to this; that when two שלוחים bring a גט they are not required to say בפ"נ, there is no difference between רבה and רבא in the case where two brought the גט. The גמרא originally mentioned that by תרי בי תרי there would be a difference between רבה and רבא. According to רבה they would be required to say בפ"נ to testify that it was written לשמה. According to רבא, however, בפ"נ is not required. There can be no ערעור of מזויף.¹ Now even רבה will agree to רבא that by תרי בי תרי, no בפ"נ is required.

אבל איכא בינייהו מקויים -

However there is a difference between רבה ורבא if the גט was מקויים.² According to רבה there is a חיוב to say בפ"נ on account of לשמה because of the גזירה שמא. מילתא דלא שכיחא is not a מקויים גט. However according to רבא there is no need for saying בפ"נ by a מקויים גט.

ולקמן בריש פרק שני (דף טז,ב) איכא למאן דאמר דשנים צריכין לומר -

And in addition later in the beginning of פרק ב' there is one who maintains that two שלוחים are required to say בפ"נ according to רבה -

אפילו לאחר שלמדו דלא חשיב לה מילתא דלא שכיחא -

Even מילתא דלא שכיחא for he does not consider it to be a מילתא דלא שכיחא. According to that מ"ד, the אתיה בי תרי איכא בינייהו still remains.

ולמאי דחשיב ליה מילתא דלא שכיחא -

And according to those that consider תרי בי תרי to be a מילתא דלא שכיחא - הא דקתני בפרק ב' (לקמן טו,א) וב' אומרים בפנינו [נחתם³] -

That which the משנה teaches us in the beginning of פ"ב, 'and two say that it was [signed] in our presence', it is providing that one of them say בפני נכתב.

¹ See תוס' ד"ה אבל TIE 'Thinking it over' in תוספות ב,ב ד"ה דאתיהו. [See (also) 'Thinking it over' in TIE]

² 'אלא מאי בינייהו' (דף ד,ב) may be explaining why the גמרא does not ask now, as it asked previously (on ד,ב) we are missing one of the differences, namely דאתיה בי תרי. תוספות explains that since the איכא בינייהו remains which is similar to תרי בי תרי (see תוספות ב,ב ד"ה מאי), therefore מקויים will replace אתיה בי תרי.

³ גירסת הב"ה

דדייק מינה רבה דידענו לא מהני -

From which רבה infers that saying ידענו even by two people is not sufficient; since the משנה did not say כשר but rather only if שנים בפני[נו]⁴ that proves they must say כשר

אף על גב דמסתמא איירי אחר שלמדו -

Even though presumably that משנה is discussing the period of אחר שלמדו; why then indeed does the משנה state בפנינו which leads us to infer that had they said ידענו it would not be a כשר. This cannot be, for לאחר שלמדו, even if the two שוחים said nothing it would be a כשר.

מכל מקום נקט בפנינו משום דקודם שלמדו הוה בפנינו דוקא:⁵

Nevertheless, the משנה **stated** specifically the term **בפנינו** because before the era of למדו, when they were still לשמה אין בקיאים לשמה, then **only** saying בפנינו would suffice. If the people are אין בקיאים לשמה we need to be assured that the גט was executed לשמה. This can be accomplished only through saying בפנו"נ. However, only ידענו informs us that the חתימות העדים are not forged, but not that it was signed לשמה. It is only on account of the חשש of חשש, and we say בפ"נ only on account of the חכמים, מילתא דלא שכיחא since it is a גזירה שמא יחזור דבר לקולול, therefore by תרי אין אתיוה בי תרי, חזרה שמא יחזור דבר לקולול. The משנה states בפנינו to inform us that the original תקנה of saying בפ"נ was instituted (also) on account of לשמה אין בקיאים לשמה, wherefore ידענו would have been insufficient.

SUMMARY

There is a מחלוקת in פ"ב whether גט שנים שהביאו is considered a מילתא דלא שכיחא and does not require בפ"נ, or whether it is not a שכיחא and is required (according to רבה). The גמרא originally stated that one practical difference between רבה ורבא is the case of תרי אין אתיוה בי תרי. If we maintain that אין אתיוה בי תרי is not a שכיחא דלא שכיחא then that difference remains. If however we consider אין אתיוה בי תרי to be a שכיחא דלא שכיחא, then that difference ceases to exist between רבה ורבא for they both agree that בפ"נ is not required. Nevertheless there will be a similar case where there will be the same difference between רבה ורבא. This is the case of a גט מקויים. According to רבה the שליח will have to say בפ"נ, for this is certainly not a שכיחא (and תחלוק); and according to רבא there will be no need to say בפ"נ.

In addition, according to the opinion that אין אתיוה בי תרי is a שכיחא דלא שכיחא,

⁴ See תוספות ג, א ד"ה הכא.

⁵ See 'Thinking it over'.

then there will be no need to say בפנינו נחתם (in fact they have to say nothing). The reason the משנה states in the beginning of פ"ב that ושנים is, is to teach us that originally the תקנה was on account of לאחור, whereupon לפני was required and ידענו is insufficient. However בי תרי דמייתי גיטא there is no requirement of לפני in the case of

THINKING IT OVER

The גליון הש"ס poses the following challenging question in the ש"א. This rule that כל אחד מהם חייב לומר דלא שכיחא and does not require כל אחד בפ"נ, is only if they are both שולוחים. For two שולוחים are a שכיחא, and לאחר שיתקבצו they are not required to say anything. If however there is only one שליח, who says כל אחד בפני נכתב and two others who are not שולוחים say ידענו, it is not valid (according to רבה). It is not a שכיחא דלא שכיחא. We do not have confirmation that it was לשמה. We are required to say כל אחד בפני even לאחר שיתקבצו because שכיחא דלא שכיחא by a שליח.

The שנים שהביאו גט אין מ"ד that according to the פ"ב⁶ states clearly גמרא The צריכים לומר בפ"נ then the משנה in ב' פרק is discussing only cases where only one is a שליה and the other(s) are not שלוהים.⁷ The case תוספות is discussing here from פ"ב where אומרים בפנינו נחתם וב' אומר בפני נכתב וז' אומר בפני נחתם, there is only one שליה. The two that state בפנינו נחתם are not שלוהים. It is definitely not a מילתא. דלא שכיחא. In such a case ידענו is certainly not sufficient (according to רבה). We are required to say even בפני because of the לאחר שלמדו גזירה שמא יחזור דבר לקולו.

How can תוספות say⁸ that it says there בפנינו only because of קודם שלמדו, when in truth even לאחר שלמדו, nevertheless נחתם בפנינו is required since the two are not שולחים?!⁹

⁶ דף טז, א.

⁷ That is why the משנה there states פסול נחתם בפני נכתב וא' אומר בפני נחתם פסול. If they were both שלוחים it would be כשר.

⁸ See footnote # 5.

⁹ See סבות דוד אות כג.